

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 34/22
Λουξεμβούργο, 23 Φεβρουαρίου 2022

Αποφάσεις στις υποθέσεις T-834/17 και T-540/18
United Parcel Service κατά Επιτροπής και ASL Aviation Holdings και ASL
Airlines (Ireland) κατά Επιτροπής

Το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει δύο αγωγές αποζημιώσεως οι οποίες ασκήθηκαν από την UPS και την ASL Aviation Holdings

Οι δύο εταιρίες ζητούσαν την αποκατάσταση της οικονομικής ζημίας που υποστηρίζουν ότι υπέστησαν λόγω του παράνομου χαρακτήρα αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία κοινοποιηθείσα συγκέντρωση κηρύχθηκε ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά

Με απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 2013 (στο εξής: επίμαχη απόφαση) ¹, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κήρυξε ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά κοινοποιηθείσα πράξη συγκέντρωσης μεταξύ της United Parcel Service, Inc. και της TNT Express NV (στο εξής: TNT), δύο εταιριών οι οποίες δραστηριοποιούνται στις αγορές των διεθνών υπηρεσιών ταχείας διανομής μικρών δεμάτων.

Η UPS, αν και ανακοίνωσε δημοσίως ότι παραιτείτο από την εν λόγω πράξη συγκέντρωσης, άσκησε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγή ακυρώσεως της επίμαχης αποφάσεως. Με απόφαση της 7ης Μαρτίου 2017 ², το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε την εν λόγω προσφυγή, το δε Δικαστήριο απέρριψε, με απόφαση της 16ης Ιανουαρίου 2019 ³, την αίτηση αναιρέσεως την οποία η Επιτροπή άσκησε κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου.

Στο μεταξύ, η Επιτροπή είχε κηρύξει συμβατή με την εσωτερική αγορά κοινοποιηθείσα πράξη συγκέντρωσης μεταξύ της TNT και της FedEx Corp., ανταγωνίστριας της UPS ⁴.

Στα τέλη του 2017, η UPS άσκησε αγωγή αποζημιώσεως κατά της Επιτροπής, με αίτημα την αποκατάσταση της οικονομικής ζημίας που θεωρεί ότι υπέστη λόγω του παράνομου χαρακτήρα της επίμαχης αποφάσεως της Επιτροπής ⁵. Επιπροσθέτως, το 2018, ασκήθηκε αγωγή αποζημιώσεως από τις εταιρίες ASL Aviation Holdings DAC και ASL Airlines (Ireland) Ltd (στο εξής, από κοινού: εταιρίες ASL), οι οποίες, πριν από την έκδοση της επίμαχης αποφάσεως, είχαν συνάψει με την TNT εμπορικές συμφωνίες που επρόκειτο να εκτελεστούν μετά την έγκριση της συγκέντρωσης μεταξύ της UPS και της TNT ⁶.

Οι δύο αυτές αγωγές αποζημιώσεως απορρίφθηκαν από το έβδομο πενταμελές τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

Απόρριψη της αγωγής αποζημιώσεως της UPS (υπόθεση T-834/17)

¹ Απόφαση C(2013) 431 της Επιτροπής, της 30ής Ιανουαρίου 2013, με την οποία κηρύχθηκε συγκέντρωση ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά και τη λειτουργία της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/M.6570 – UPS/TNT Express)· βλ., επίσης, ανακοινωθέν Τύπου της Επιτροπής IP/13/68.

² Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2017, United Parcel Service κατά Επιτροπής, [T-194/13](#) (βλ., επίσης, [ΑΤ αριθ. 23/17](#)).

³ Απόφαση της 16ης Ιανουαρίου 2019, Επιτροπή κατά United Parcel Service, [C-265/17 P](#) (βλ., επίσης, [ΑΤ αριθ. 3/19](#)).

⁴ Απόφαση της 8ης Ιανουαρίου 2016 με την οποία κηρύχθηκε συγκέντρωση συμβατή με την εσωτερική αγορά και τη λειτουργία της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση M.7630 – FedEx/TNT Express), περίληψη της οποίας δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕ 2016, C 450, σ. 12).

⁵ Υπόθεση T-834/17, United Parcel Service κατά Επιτροπής.

⁶ Υπόθεση T-540/18, ASL Aviation Holdings και ASL Airlines (Ireland) κατά Επιτροπής.

Με την αγωγή της αποζημιώσεως, η UPS υποστήριξε ότι, με την έκδοση της επίμαχης αποφάσεως, η Επιτροπή είχε διαπράξει κατάφωρες παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης, ικανές να στοιχειοθετήσουν εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης. Κατά την UPS, η Επιτροπή είχε, πρώτον, προσβάλλει τα διαδικαστικά της δικαιώματα κατά τη διοικητική διαδικασία, δεύτερον, είχε παραβεί την υποχρέωση αιτιολογήσεως και, τρίτον, είχε υποπέσει σε πλάνη κατά την επί της ουσίας αξιολόγηση της κοινοποιηθείσας πράξης συγκέντρωσης.

Προκαταρκτικώς, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η θεμελίωση της εξωσυμβατικής ευθύνης της Ένωσης προϋποθέτει τη συνδρομή τριών σωρευτικών προϋποθέσεων, ήτοι κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου ο οποίος αποσκοπεί στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες, υποστατό της ζημίας καθώς και ύπαρξη άμεσης αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της παράβασης και της ζημίας που υπέστησαν οι ζημιωθέντες.

Όσον αφορά, πρώτον, την προβαλλόμενη προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων της κατά τα διοικητική διαδικασία, αυτή, αφενός, η UPS προσήπτε στην Επιτροπή ότι δεν της γνωστοποίησε ούτε την τελική μορφή του οικονομετρικού προτύπου που χρησιμοποιήθηκε για την ανάλυση των συνεπειών της κοινοποιηθείσας συγκέντρωσης επί των τιμών ούτε τα κριτήρια αξιολόγησης της βελτίωσης της αποτελεσματικότητας που προκύπτει από την εν λόγω συγκέντρωση. Αφετέρου, η UPS υποστήριξε ότι η Επιτροπή είχε προσβάλλει το δικαίωμά της προσβάσεως στις πληροφορίες τις οποίες η FedEx είχε παράσχει κατά τη διοικητική διαδικασία.

Όσον αφορά τη μη γνωστοποίηση της τελικής μορφής του οικονομετρικού προτύπου που χρησιμοποίησε η Επιτροπή, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι, βάσει της εφαρμοστέας νομοθεσίας, η Επιτροπή όφειλε πράγματι να γνωστοποιήσει την τελική μορφή του προτύπου στην UPS. Δεδομένου ότι η Επιτροπή διέθετε, συναφώς, σημαντικά περιορισμένο, αν όχι ανύπαρκτο περιθώριο εκτιμήσεως, διέπραξε κατάφωρη προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της UPS καθόσον δεν της γνωστοποίησε το εν λόγω πρότυπο. Επιπροσθέτως, λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας σχετικά με τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας και της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2019, η προσβολή αυτή των δικαιωμάτων της UPS δεν ήταν συγγνωστή λόγω της προβαλλόμενης ελλείψεως σαφήνειας του δικαίου της Ένωσης, όπως υποστήριζε η Επιτροπή.

Το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει ομοίως το αμυντικό επιχείρημα της Επιτροπής το οποίο στηριζόταν στο γεγονός ότι πριν από τη διαμόρφωση του οικονομετρικού προτύπου είχαν προηγηθεί πλείονες ανταλλαγές απόψεων με την UPS. Συγκεκριμένα, μη γνωστοποιώντας την τελική μορφή του οικονομετρικού προτύπου, η Επιτροπή όχι μόνο δεν τήρησε μια διαδικαστική απαίτηση η οποία σκοπεί στη διασφάλιση της νομιμότητας της ισχύουσας στην Ένωση διαδικασίας ελέγχου των συγκεντρώσεων καθώς και του δικαίου χαρακτήρα της, αλλά έθεσε, επίσης, την UPS σε μια κατάσταση στο πλαίσιο της οποίας δεν ήταν σε θέση να γνωρίζει μέρος της αιτιολογίας της επίμαχης αποφάσεως.

Αντιθέτως, όσον αφορά τη μη γνωστοποίηση στην UPS των κριτηρίων αξιολόγησης της βελτίωσης της αποτελεσματικότητας που προκύπτει από την κοινοποιηθείσα συγκέντρωση, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι καμία διάταξη δικαίου της Ένωσης σχετικά με τον έλεγχο των συγκεντρώσεων δεν επιβάλλει στην Επιτροπή να προσδιορίσει εκ των προτέρων, κατά τρόπο αφηρημένο, τα συγκεκριμένα κριτήρια βάσει των οποίων προτίθεται να δεχθεί ότι η βελτίωση της αποτελεσματικότητας μπορεί να θεωρηθεί επαληθεύσιμη. Υπό τις συνθήκες αυτές, κρίνονται νόμω αβάσιμα τα επιχειρήματα με τα οποία η UPS επιδιώκει να αποδείξει ότι η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να της γνωστοποιήσει τα συγκεκριμένα κριτήρια και το ελάχιστο όριο αποδείξεως που σκόπευε να εφαρμόσει, προκειμένου να προσδιορίσει κατά πόσον ήταν επαληθεύσιμη κάθε μία από τις προβαλλόμενες βελτιώσεις της αποτελεσματικότητας.

Το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει, εξάλλου, το επιχείρημα ότι η Επιτροπή προσέβαλε το δικαίωμα προσβάσεως της UPS σε ορισμένα έγγραφα τα οποία η FedEx είχε παράσχει στην Επιτροπή κατά τη διοικητική διαδικασία. Συγκεκριμένα, η UPS, καθόσον δεν είχε εμπρόθεσμα ασκήσει το δικαίωμα της προσβάσεως κατά τον προβλεπόμενο από την εφαρμοστέα νομοθεσία τύπο (παρέλειψε να απευθυνθεί στον σύμβολο ακροάσεων), δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις για να λάβει αποζημίωση για τη ζημία που διατείνεται ότι υπέστη λόγω προσβολής των δικαιωμάτων αυτών.

Όσον αφορά, δεύτερον, την προβαλλόμενη παράβαση από την Επιτροπή της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η ανεπάρκεια της αιτιολογίας μιας πράξης της Ένωσης δεν είναι καταρχήν αφ' εαυτής ικανή να στοιχειοθετήσει εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης.

Όσον αφορά, τρίτον, το επιχείρημα της UPS το οποίο στηρίζεται σε πλάνη όσον αφορά την επί της ουσίας αξιολόγηση της κοινοποιηθείσας πράξης συγκέντρωσης, το Γενικό Δικαστήριο, καίτοι επιβεβαιώνει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε σφάλματα, εντούτοις, επισημαίνει ότι αυτά δεν συνιστούν κατάφωρες παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης ικανές να στοιχειοθετήσουν εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο διευκρινίζει ότι, μολονότι η Επιτροπή έκανε χρήση, κατά παράβαση των δικών της κανόνων (Βέλτιστες πρακτικές για την υποβολή οικονομικών στοιχείων), ενός οικονομετρικού προτύπου το οποίο αποκλίνει σημαντικά από τη συνήθη οικονομική πρακτική, εντούτοις, διέθετε σημαντικό περιθώριο εκτιμήσεως κατά τον προσδιορισμό του εν λόγω προτύπου. Επιπροσθέτως, προκειμένου να αναλύσει τις συνέπειες της κοινοποιηθείσας πράξης συγκέντρωσης, η Επιτροπή δεν στηρίχθηκε αποκλειστικώς στο εν λόγω οικονομετρικό πρότυπο, αλλά προέβη επίσης σε γενική ανάλυση των χαρακτηριστικών της σχετικής αγοράς, δίνοντας έμφαση στη φύση και τα χαρακτηριστικά της αγοράς και στις συνέπειες που απορρέουν από τη σχεδιαζόμενη πράξη.

Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η UPS δεν κατόρθωσε να αποδείξει την ύπαρξη πρόδηλης και σοβαρής πλάνης κατά την εκτίμηση του επαληθεύσιμου χαρακτήρα της βελτίωσης της αποτελεσματικότητας ή της ανταγωνιστικής κατάστασης της FedEx στο πλαίσιο της σχεδιαζόμενης συγκέντρωσης ούτε την ύπαρξη ενδείξεων περί διαφορετικής μεταχειρίσεως ανάμεσα στην επίμαχη απόφαση και την απόφαση σχετικά με την πράξη συγκέντρωσης μεταξύ της FedEx και της TNT.

Αφού διαπίστωσε, κατά τα προεκτεθέντα, ότι η κατάφωρη προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων της UPS κατά τη διοικητική διαδικασία αφορούσε μόνον τη μη γνωστοποίηση του οικονομετρικού προτύπου που χρησιμοποίησε η Επιτροπή για την ανάλυση των συνεπειών της κοινοποιηθείσας συγκέντρωσης επί των τιμών, το Γενικό Δικαστήριο εξετάζει, εν συνεχεία, την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της ανωτέρω παρανομίας και της ζημίας την οποία υποστηρίζει ότι υπέστη η UPS και η οποία συνίσταται, πρώτον, στα έξοδα που συνδέονται με τη συμμετοχή της στη διαδικασία ελέγχου της κοινοποιηθείσας πράξης συγκέντρωσης μεταξύ της FedEx και της TNT, δεύτερον, στην καταβολή στην TNT αποζημιώσεως λόγω ενδοσυμβατικής ευθύνης κατόπιν καταγγελίας της συμφωνίας συγχώνευσης που είχε συναφθεί με την TNT και, τρίτον, σε διαφυγόν κέρδος συνεπεία της αδυναμίας εκτελέσεως της εν λόγω συμφωνίας συγχώνευσης.

Όσον αφορά, καταρχάς, τα έξοδα που συνδέονται με τη συμμετοχή της UPS στη διαδικασία ελέγχου της κοινοποιηθείσας πράξης συγκέντρωσης μεταξύ της FedEx και της TNT, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η συμμετοχή αυτή αποτελεί προδήλως απόρροια της ελεύθερης επιλογής της UPS. Επομένως, η προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων της UPS στο πλαίσιο της διαδικασίας ελέγχου της πράξης συγκέντρωσης μεταξύ της ίδιας και της TNT δεν δύναται να θεωρηθεί ως η καθοριστική αιτία των εξόδων που συνδέονται με τη συμμετοχή της στη διαδικασία ελέγχου της πράξης συγκέντρωσης μεταξύ της FedEx και της TNT. Ομοίως, δεδομένου ότι η καταβολή στην TNT αποζημιώσεως λόγω καταγγελίας πηγάζει από συμβατική υποχρέωση απορρέουσα από τους όρους της συμφωνίας συγχώνευσης μεταξύ της UPS και της TNT, οι παρανομίες που ενέχει η επίμαχη απόφαση δεν μπορούν να θεωρηθούν ως η καθοριστική αιτία της καταβολής της εν λόγω αποζημιώσεως στην TNT.

Τέλος, όσον αφορά το προβαλλόμενο διαφυγόν κέρδος της UPS, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι, εάν δεν είχε υπάρξει προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων της UPS κατά τη διαδικασία ελέγχου της πράξης συγκέντρωσης μεταξύ της ίδιας και της TNT, η συγκέντρωση αυτή θα είχε κηρυχθεί συμβατή με την κοινή αγορά. Εξάλλου, η UPS ούτε απέδειξε ούτε προσκόμισε τα στοιχεία τα οποία θα παρείχαν στο Γενικό Δικαστήριο τη δυνατότητα να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι, αν δεν υφίστατο η εν λόγω προσβολή, η Επιτροπή θα είχε κηρύξει την εν λόγω συγκέντρωση συμβατή με την εσωτερική αγορά. Επιπροσθέτως, η παραίτηση της UPS από τη σχεδιαζόμενη πράξη συγκέντρωσης αμέσως μετά την ανακοίνωση της επίμαχης

αποφάσεως είχε ως αποτέλεσμα τη διάρρηξη οποιασδήποτε άμεσης αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της εν λόγω παρανομίας και της προβαλλόμενης ζημίας.

Υπό το πρίσμα των ανωτέρω, το Γενικό Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η UPS δεν κατόρθωσε να αποδείξει ότι η προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων της κατά τη διαδικασία ελέγχου της πράξης συγκέντρωσης μεταξύ της ίδιας και της TNT αποτελούσε την καθοριστική αιτία της προβαλλόμενης ζημίας. Ως εκ τούτου, απορρίπτεται, στο σύνολό της, την αγωγή αποζημιώσεως.

Απόρριψη της αγωγής αποζημιώσεως των εταιριών ASL (υπόθεση T-540/18)

Η αγωγή αποζημιώσεως την οποία άσκησαν οι εταιρίες ASL είχε ως αίτημα την καταβολή αποζημιώσεως για το φερόμενο διαφυγόν κέρδος συνεπεία της αδυναμίας εκτελέσεως, λόγω της επίμαχης αποφάσεως, εμπορικών συμφωνιών που οι εταιρίες αυτές είχαν συνάψει με την TNT. Προς στήριξη του αιτήματός τους, οι εταιρίες ASL επικαλούνταν την εκ μέρους της Επιτροπής προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων τους και των θεμελιωδών δικαιωμάτων της UPS καθώς και την ύπαρξη σοβαρής και πρόδηλης πλάνης κατά την αξιολόγηση από την Επιτροπή της κοινοποιηθείσας συγκέντρωσης μεταξύ της UPS και της TNT.

Κατά πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι οι εταιρίες ASL δεν μπορούσαν να επικαλεστούν, ως βάση του αιτήματός τους περί αποζημιώσεως, την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της UPS κατά τη διαδικασία ελέγχου της πράξης συγκέντρωσης μεταξύ της τελευταίας και της TNT. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με πάγια νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου, επιβάλλεται η προστασία που παρέχεται από τον επικαλούμενο προς στήριξη αγωγής αποζημιώσεως κανόνα να ενεργεί υπέρ του προσώπου που τον επικαλείται και, επομένως, το πρόσωπο αυτό πρέπει να συγκαταλέγεται μεταξύ εκείνων στα οποία ο εν λόγω κανόνας απονέμει δικαιώματα.

Κατά δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει ως αβάσιμο το επιχείρημα των εταιριών ASL με το οποίο προβάλλεται ότι η Επιτροπή, στο πλαίσιο της διαδικασίας ελέγχου της πράξης συγκέντρωσης μεταξύ της UPS και της TNT, προσέβαλε τα θεμελιώδη δικαιώματά τους και, ιδίως, το δικαίωμά τους στη χρηστή διοίκηση που κατοχυρώνεται στο άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο διευκρινίζει ότι, στο μέτρο που οι εταιρίες ASL είχαν επιλέξει ελεύθερα να μη συμμετάσχουν στην εν λόγω διαδικασία, δεν μπορούν βασίμως να υποστηρίξουν ότι η Επιτροπή προσέβαλε τα θεμελιώδη δικαιώματά τους στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας.

Κατά τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει ως απαράδεκτο το επιχείρημα που αντλείται από σοβαρή και πρόδηλη πλάνη στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή κατά την αξιολόγηση της πράξης συγκέντρωσης μεταξύ της UPS και της TNT, δεδομένου ότι οι εταιρίες ASL περιορίστηκαν να παραπέμπουν συναφώς στην αγωγή της UPS στο πλαίσιο της υποθέσεως T-834/17.

Υπό το πρίσμα των ανωτέρω εκτιμήσεων, το Γενικό Δικαστήριο, αφού διαπιστώνει ότι οι εταιρίες ASL δεν απέδειξαν ότι η επίμαχη απόφαση πάσχει κατάφωρες παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης, απορρίπτει την αγωγή τους ως αβάσιμη.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου και εντός δύο μηνών και δέκα ημερών από της κοινοποίησής της μπορεί να ασκηθεί αναίρεση ενώπιον του Δικαστηρίου, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το πλήρες κείμενο των αποφάσεων ([T-834/17](#) και [T-540/18](#)) είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής τους

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της απόφασεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106